

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Els religiosos en l'Església-comunió

En aquest comentari em vull referir a la festa de la Presentació del Senyor al Temple, la festa popular de la benedicció i la processó de candelers —la Candelera—. Jesús, ofert a Déu per Maria i Josep, és rebut per dos justos de Déu, els ancians Simeó i Anna, que esperaven la salvació, i es revela com a llum per a les nacions i glòria del seu poble, Israel. Aquesta festa té una significació especial per als religiosos i religioses que cada any, en aquest dia, renoven l'ofrena de les seves vides consagrades a Déu en el compliment —a imitació de Jesús— dels vots de pobresa, castedat i obediència.

Quin sentit té la presència dels religiosos a l'Església? Un gran sentit: els religiosos i les religioses, per la radicalitat del seu seguiment de Crist estan en el cor mateix de l'Església. Això és el que vull dir a les comunitats religioses —tant les de vida activa com les de vida contemplativa i d'intercessió— de la nostra diòcesi. Crec que és necessari dir-ho especialment ara que estem celebrant —per invitació del papa Francesc— l'any dedicat a la Vida Consagrada.

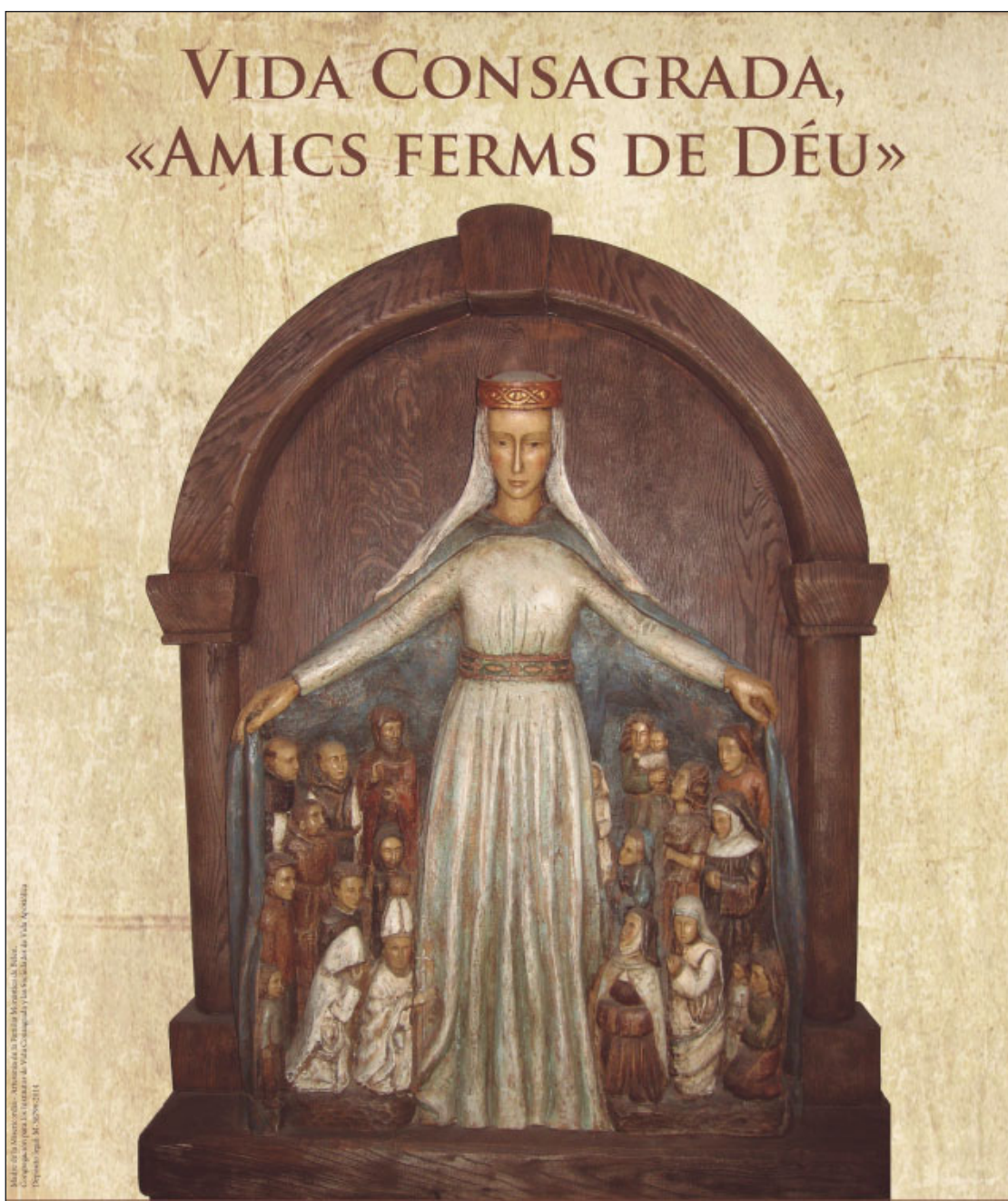
Per reflexionar sobre la vida consagrada vull partir de l'Església com a misteri de comunió. L'Església ha nascut principalment de la donació total de Crist per a la salvació de la humanitat. La comunió és una realitat profunda que es manifesta en la vida de la comunitat eclesial i en la vida de cada fidel. És el misteri de la unió personal de cada ésser humà amb la Santíssima Trinitat i amb les altres persones.

La comunió, de fet, té una doble dimensió: vertical i horitzontal; comunió amb Déu per mitjà de Crist en l'Esperit Sant, i comunió dels éssers humans entre ells. Aquests, participant de la vida divina, són constituïts en la família dels fills de Déu.

Sant Joan Pau II ens va ensenyar que el gran repte per a nosaltres en iniciar el tercer mil·lenni era fer de l'Església «la casa i l'escola de comunió». Per a fer-ho és condició indispensable promoure i viure una espiritualitat de comunió i proposar-la com a principi educatiu en tots els àmbits de formació.

Què vol dir, doncs, una espiritualitat de comunió? En primer lloc, una comunió amb el misteri de Déu, amb la Santíssima Trinitat que habita en nosaltres. Després la capacitat de veure l'altre com a germà creient en la unitat profunda del Cos místic de Crist, és a dir, l'Església. En tercer lloc, la capacitat de veure allò que hi ha de positiu en l'altre per a acollir-lo i valorar-lo com a regal de Déu. I finalment, saber «donar espai» al germà, portant mútuament la càrrega els uns dels altres (Ga 6,2) i refusant les temptacions egoïstes que ens assetgen contínuament i engendren competitivitat o desconfiances i enveges entre uns i altres.

Escoltant els bisbes africans, us he de dir que m'ha impressionat el sentit que ells tenen molt arrelat de l'Església com la família de Déu. Totes les vocacions i tots els carismes —diuen— tenen el seu lloc en la comunió eclesial. És així com heu d'estar, estimats religiosos i religioses, en la santa Església de Déu. Així us acollim i donem gràcies a Déu per vosaltres que sou un do de Déu en l'Església-comunió.

JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA
ANY JUBILAR TERESIÀ - ANY DE LA VIDA CONSAGRADA

2 DE FEBRER DE 2015
FESTA DE LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR

ENTREVISTA

Evangelització digital

INMA ÁLVAREZ

Aleteia (www.aleteia.org) és una xarxa mundial per a compartir recursos catòlics sobre la fe, la vida i la societat. Actualment, té edicions en anglès, francès, espanyol, portuguès, italià i àrab; i aviat en alemany. «La idea és afegir i promocionar els millors continguts catòlics a internet per construir entre tots un lloc de referència», afirma Inma Álvarez, responsable de l'edició espanyola.

Com valoren la nova evangelització, la digital?

Els nous mitjans de comunicació digitals, més que noves eines, el que han creat és una nova cultura, una nova manera de societat. Per tant, si l'Esperit està viu i continua bufant, la nova evangelització a la xarxa n'és la conseqüència natural: estar present allà on hi ha l'home, que encara que visqui en xarxa continua necessitant el Crist. S'estan fent molts esforços en aquest sentit, però encara queda molt per fer.

Ha superat tots els tradicionals. Per què?

Sens dubte, internet té una penetració i una presència que no ha tingut cap mitjà anterior. Els mitjans de masses com la TV, malgrat la seva influència, mai no van aconseguir aquesta sensació de comunicació total. A més, internet permet donar la volta al món tradicional dels mitjans: ser visible ja no és tant una qüestió de tenir una gran estructura, sinó d'un missatge que sigui convincent.

El papa Francesc ho està posant fàcil, per això...

Sí, el Papa, amb el seu carisma comunicacional, ha fet tornar l'atenció del món sobre el fet religiós i l'ha potenciat. És una oportunitat, però cal saber-la aprofitar, perquè el seu esforç serà en va si els catòlics no surten a trobar-se amb el món.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La pregària de la mare

Un pare de família de quaranta-sis anys, amb quatre fills, celebra el seu aniversari. La família s'aplega entorn la taula. És un dia de joia compartida, viscut amb intensitat, especialment pels més petits. Arriba el moment del pastís i els regals. Apareixen els obsequis propis d'un dia com aquest i la darretera persona a oferir-ne un és la mare. Una senyora de vuitanta-cinc anys que, en la seva condició de mare, s'adreça al fill i, amb una certa solemnitat, li diu que està contenta de veure com l'esposa, els fills i la família estimen el seu fill. Ella també s'hi vol afegir i, amb la felicitació que li expressa, li ofereix el seu regal. Li lliura un sobre dins del qual hi ha una pregària a Jesús que va compondre un monjo amic. En la seva pregària personal li demana a Jesús, de bon matí, que vetlli pel seu fill i per la seva família. Al seu fill li vol recordar que no s'allunyi de la pregària. Pensa que li ha d'oferir una possibilitat de trobament amb Jesús. Aquest és el sentit del regal.

Déu passa i torna a passar, si bé en ocasions no ens n'adonem o no el sa-

bem reconèixer. Cal buscar aquest trobament amb constància, des de la gratuïtat, en ocasions amb el dolor de la perplexitat o el dubte. «[...] Va anar cap a ells caminant sobre l'aigua, com si volgués passar de llarg [...] tots l'havien vist i estaven esglaiats. Però Jesús els parlà de seguida i els digué: Coratge! Sóc jo. No tingueu por!» (Mc 6,48-50). Trobar Jesús en la lectura humil de la vida i dels fets de cada dia, en la saviesa de la Paraula i en la paraula encertada de la germana o el germà. També la litúrgia ens ofereix ocasions de trobada amb Jesús, aquesta setmana en la celebració de la festa de la Candelera. Trobament que és crida i invitació a la pregària de lloança i d'agraïment: «Els meus ulls han vist el Salvador. Que preparaves per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble» (Lc 2,30-32).

El trobament amb Jesús el propicia, en el relat, el regal de la mare: la pregària del monjo a Jesús. Les mares, sovint, són mitjanceres i, com la Candelera, porten llum a la vida dels seus!

SER PADRES

Feminización de la pobreza

DR. PAULINO CASTELLS

Pediatre, neuròleg i psiquiatre

Crecer con padres separados

Plataforma Editorial

La organización católica Cáritas, que tan abnegada labor realiza en pro de los indigentes —y más en esta época de crisis económica—, denuncia la feminización de la pobreza, porque afecta a muchas mujeres que están al frente de una familia monoparental. Y un alto porcentaje de ciudadanos que viven en la calle o que recurren a Cáritas u otras organizaciones de asistencia social para poder comer, está compuesto por hombres divorciados en situación de total penuria económica. Con un dato estremecedor que tiene que hacer pensar: en España el nivel de suicidios en varones divorciados supera en ocho veces la media poblacional.

Alguien ya caviló que «los problemas matrimoniales acaban siendo

patrimoniales». El cambio económico que acontece con la separación suele ser brusco, sin previsión ni preparación. Numerosas personas se ven obligadas a cambiar de vivienda, bajando ostensiblemente su nivel de vida. Bastantes mujeres tienen que ponerse a trabajar por primera vez. Con el agravante de tener que hacerlo en precarias condiciones, como por ejemplo sin contar con una preparación profesional adecuada, con un mercado laboral saturado (y en época de crisis, más) o con una edad demasiado madura para acceder a determinados puestos de trabajo. Las angustiadas madres necesitan desesperadamente ganar dinero para mantener a sus vástagos.

Lectures missa diària i santoral

2. □ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...

3. ■ Dimarts [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865). Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).

4. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

5. ■ Dijous [He 12,18-19.21-24 / SI 47 / Mc 6,7-13]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Divendres [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ † Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Jeroni Emilian (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. Somasco; santa Elisenda, vg.

Mans Unides

La solidaritat és una manera de fer història

Amb un impuls renovat comencem la Campanya 2015 de Mans Unides. Donar suport a la lluita contra la pobresa és la nostra missió i hauria de ser la prioritat de totes les institucions econòmiques i polítiques

▶
**LLUITEM
CONTRA
LA POBRESA**

t'hi apuntes?

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Ajuda ara
Envia Mans Unides
al 28014

Donatiu: 1,2 € - Col·laboren:
Movistar · Vodafone · Orange · Yoigo · Euskaltel

Al món hi ha, encara avui, 1.200 milions de persones vivint en pobresa extrema. Una pobresa que, en el fons, significa no ser considerat persona, no tenir reconeguts els drets, ser pràcticament invisible, ser exclòs de totes les oportunitats i de totes les decisions.

Des de Mans Unides creiem que és possible acabar amb la pobresa, que és una qüestió que té solució. Creiem que la comunitat internacional és capaç de posar en marxa polítiques i recursos econòmics per crear condicions d'un present i un futur dignes per a totes les persones. Tot això és possible i així ho veiem en els nostres projectes. Si els exclosos i marginats, que pateixen la injustícia, s'organitzen, estudien i treballen per lluitar contra ella, què no poden fer els grans poders?, què no podem fer nosaltres? És fonamental redoblar esforços. Acabar amb la pobresa és una tasca en què tots i totes hem de comprometre'ns.

La solidaritat, com ha dit el papa Francesc, «és una manera de fer història perquè ens empeny a treballar pel bé comú i el bé dels més necessitats, donant valor a les seves capacitats, els seus desitjos i la seva força per construir un futur a la mida de l'ésser humà. Solidaritat és pensar i actuar en termes de comunitat, de la prioritat de la vida de tots sobre l'apropiació dels béns per part d'alguns».

A Mans Unides escoltem el clamor dels empobrits i encoratgem el seu treball, sostenim la creació de xarxes solidàries entre comunitats, donem suport a les iniciatives que afavoreixen l'accés a condicions de vida bàsiques i treballlem plegats en la lluita contra les causes estructurals de la pobresa: la desigualtat, la falta de feina, de terra i d'habitatge, la negació dels drets socials i laborals.

Declarem que és possible acabar amb la pobresa i la fam, i acompanyar la lluita dels pobres contra la injustícia. T'hi apuntes?

**Delegacions catalanes
de Mans Unides**

*Fes-te soci col·laborador
de Mans Unides*

Pau Claris, 190, 1r 1a. 08037 Barcelona
Tel. 934 877 878

bcn@mansunides.org
www.mansunides.org

DONATIUS TAMBÉ A BANCS I CAIXES D'ESTALVIS

Mans Unides

Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?

Col·lecta a totes les esglésies:
Dissabte i diumenge, dies 7 i 8 de febrer
56a CAMPANYA DE MANS UNIDES

Objectius de la campanya 2015

El 2015 finalitza el termini fixat per l'ONU per a la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni. Cal revisar quines fites hem assolit i quins aspectes s'han de millorar en la lluita contra la pobresa.

«Lluitem contra la pobresa. T'hi apuntes?» és el tema central de la nostra campanya. Pretenem encomanar la nostra determinació de ser constructors del desenvolupament social i cultural, centrat en les persones.

És el moment de recuperar el significat més profund de la caritat i la solidaritat. Hem de trencar amb el model de vida vigent que genera exclusió i proposar nous estils de vida, impulsant una nova consciència social. I ho farem des dels diferents àmbits on som presents a l'Església i a la societat.

La denúncia de les causes de la pobresa només és eficaç si posem en marxa accions concretes per eliminar-les. Accions que han de néixer

de la transformació de les relacions entre homes i pobles, que han de tendir vers una veritable solidaritat ètica i social, que es presenta sota dos aspectes complementaris: com a principi social ordenador de les institucions i com a virtut moral.

Què és Mans Unides

Mans Unides és una organització no governamental catòlica, de voluntaris, que des de 1960 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeuen els països del Tercer Món, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

Al llarg d'aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides i millorar la situació de milions de persones a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Com actua

Al Tercer Món, Mans Unides finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, accés a l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides n'audita els comptes, supervisa els progressos dels projectes i publica un balanç anual de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Al nostre país, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat,

del qual sorgeixin iniciatives efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Com es finança

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, es-

coles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviques, grups de joves i altres col·lectius.

És la societat civil qui fa possible la tasca humanitària de Mans Unides tot aportant la major part dels recursos de l'entitat (gairebé el 90% el 2013). Altres fons provenen d'institucions públiques (el 10%).

Mans Unides segueix lluitant contra l'ebola

Mans Unides està treballant per contribuir a aturar l'ebola allà on va sorgir; en aquells llocs on gairebé no arriba ningú, i on la pobresa i la falta de recursos contribueixen a fer encara més mortal una malaltia que s'ha mostrat capaç de creuar fronteres.

Des del mes d'agost fins ara, Mans Unides ha finançat un total d'11 projectes d'emergència contra l'ebola a Sierra Leone, amb una aportació global de 381.158 euros.

Aquests fons es destinen, principalment, a donar suport a centres de salut, a la distribució de material higiènic, a tasques de sensibilització de la població sobre la realitat del virus (formes de contagi, prevenció, possibilitats de control, etc.) i a capacitació del personal sanitari i voluntari, per fer front a la malaltia tant en els centres de salut on treballen com en les comunitats que visiten.

Mans Unides

Mans Unides a Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa: objectius 2015

S'indica el nom del responsable del projecte i el de la congregació o associació a què pertany. (Aquesta relació no està tancada definitivament.)

Arxiprestats de Barcelona, l'Hospitalet i Cornellà

Ravelo, Colquechaca i Pocoata (Chayanta), Bolívia. Enfortiment de processos productius per garantir la seguretat alimentària en tres municipis rurals. Ramiro Arancibia (Instituto Politécnico Tomás Katari).

Arxiprestats de Badalona Sud, Badalona Nord, Gramenet, la Cisa i Mataró

Bourofaye Diola, Senegal. Millora d'infraestructures socioeducatives comuni-

tàries en una zona rural. Frédéric Sagna (Union pour le Développement Économique et Culturel de la Jeunesse de Bourofaye).

Arxiprestats de Bruguers, St. Boi, St. Feliu, St. Vicenç, Montserrat, Garraf, Vilafranca, Anoia i Piera-Capellades

Monguel, Mauritània. Programa de desenvolupament integral i seguretat alimentària a trenta-cinc comunitats rurals empobrides. Benoir Boulangé (Càritas Mauritània).

Arxiprestats de Montcada i Sant Cugat

Chezi (Dowa), Malawi. Ampliació d'un centre de salut rural: construcció de dues

cases per allotjar el personal mèdic. Gna. M. Victòria Cobos (Missioneres de Maria Mitjancera).

Arxiprestats de Terrassa i Rubí

Riffo (Collines), Benín. Ampliació d'una escola de primària: construcció i equipament de tres aules, serveis higiènics i dependències auxiliars. Oga Emile (Association des Parents d'Elèves de Riffo).

Arxiprestats de Sabadell (Nord i Centre-Sud)

Iluanati (Kajiado), Kenya. Construcció d'un embassament comunitari d'aigua amb els seus equipaments complementaris. Isaiah Kavita (Jakaranda Development Initiative).

Ocotepec (Chiapas), Mèxic. Suport, enfortiment i capacitat de productors de cafè. Gna. Josefina Ramírez (Asoc. Educación y Desarrollo Indígena de Chiapas).

Dschang, Camerun. Adquisició d'un grup electrògen i rehabilitació del sistema d'abastiment d'aigua d'un centre educatiu per a discapacitats visuals. Paul Tezanou (Centre d'Accueil et de Formation des Jeunes Aveugles).

Arxiprestats de Granollers, Mollet, Montseny i Montbui-Puiggraciós

Kaedi, Mauritània. Construcció i equipament de dos centres de preescolar a barriades marginals. Ould Baba Meissa (Association pour la Défense de l'Environnement).

Per fer un donatiu o fer-vos socis de Mans Unides utilitzeu aquest imprès

Retalleu aquest cupó per la línia de punts i envieu-lo a: **Mans Unides**, c/ Pau Claris, 190, 1r 1a. 08037 Barcelona

DADES PERSONALS

Nom i cognoms _____

Data de naixement _____ DNI _____

Domicili _____ Codi postal _____

Població _____ Telèfon _____

Correu electrònic _____

ORDRE SEPA DE DOMICILIACIÓ DE DÈBIT DIRECTE

Titular del compte _____

Núm. de compte IBAN (El pot trobar al seu talonari, llibreta i extracte)

Freqüència de pagament

Mensual trimestral anual o com a donació única

Import

10 euros 100 euros
 20 euros _____ euros

Desitjo actualitzar la meua quota cada any:

un 5% l'IPC anual _____ %

Data _____

(Firma del titular)

• Mitjançant la signatura d'aquest formulari de domiciliació, autoritzeu (A) Mans Unides a enviar ordres a la vostra entitat financera per debitar càrrecs al vostre compte i (B) la vostra entitat financera per debitar els imports corresponents al vostre compte d'acord amb les instruccions de Mans Unides.

• També podeu fer-nos arribar el vostre donatiu a les delegacions de **Mans Unides**, o ingressar-lo en aquests comptes bancaris:

la Caixa:
ES06-2100-3291-9125-0004-4484

Catalunya Caixa:
ES88-2013-0500-1102-0222-2005

BBVA:
ES68-0182-6035-4502-0156-1898

Banc Sabadell:
ES24-0081-0900-8100-0105-7509

• Els donatius a Mans Unides donen dret a la deducció fiscal corresponent, amb els límits legals establerts.

• D'acord amb la Llei Orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal, les seves dades formen part d'un fitxer titularitat de Mans Unides, declarat en el Registre General de Protecció de Dades, creat amb la finalitat de gestionar els donatius rebuts per l'organització. Així mateix, les seves dades seran utilitzades per Mans Unides per mantenir-lo informat sobre altres activitats de la nostra organització. Pot exercitar els drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació mitjançant comunicació escrita a Mans Unides.

• No desitjo rebre informació de Mans Unides

Manos Unidas

Luchamos contra la pobreza, ¿te apuntas?

Colecta en todas las iglesias:
Sábado y domingo, días 7 y 8 de febrero
56.ª CAMPAÑA DE MANOS UNIDAS

Objetivos de la campaña 2015

El año 2015 finaliza el plazo fijado por la ONU para la consecución de los Objetivos de Desarrollo del Milenio. Es el momento de revisar qué logros hemos alcanzado y qué aspectos hay que mejorar en la lucha contra la pobreza.

«Luchamos contra la pobreza. ¿Te apuntas?» es el tema central de nuestra campaña. Pretendemos contagiar nuestra determinación de ser constructores del desarrollo social y cultural, centrado en las personas.

Es el momento de recuperar el significado más profundo de la caridad y la solidaridad. Debemos romper con el modelo de vida vigente, que genera exclusión, y proponer nuevos estilos de vida, impulsando una nueva conciencia social. Y lo haremos des-

de los diferentes ámbitos en los que estamos presentes en la Iglesia y en la sociedad.

La denuncia de las causas de la pobreza sólo es eficaz si ponemos en marcha acciones concretas para eliminarlas. Acciones que deben nacer de la transformación de las relaciones entre hombres y pueblos, y que deben tender hacia una verdadera solidaridad ética y social, que se presenta bajo dos aspectos complementarios: como principio social ordenador de las instituciones y como virtud moral.

Qué es Manos Unidas

Manos Unidas es una organización no gubernamental católica, de voluntarios, que desde 1960 lucha contra el hambre, la miseria y la explotación

que ahogan a los pueblos del Tercer Mundo, donde millones de seres humanos ni siquiera tienen cubiertas sus necesidades básicas.

A lo largo de estos años, la acción de Manos Unidas ha permitido salvar muchas vidas y mejorar la situación de millones de personas en 75 países de Asia, África, América y Oceanía.

Cómo actúa

En el Tercer Mundo, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo co-

munitario surgidos de la iniciativa de las propias poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, producción de alimentos, acceso al agua potable, la energía y otros recursos básicos, etc.

El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario. Manos Unidas audita sus cuentas, supervisa los progresos de los proyectos y publica un balance anual de realizaciones a fin de dar la máxima transparencia a su actuación.

En nuestro país, Manos Unidas informa y sensibiliza a la población y a las instituciones públicas a fin de contribuir a impulsar un espíritu colectivo de solidaridad, del cual surjan iniciativas efectivas en la lucha contra el hambre y la pobreza.

Cómo se financia

Para conseguir sus objetivos, Manos Unidas cuenta con la colaboración desinteresada de personas, parroquias, comunidades religiosas, escuelas, instituciones, medios de comunicación, empresas, fundaciones, entidades cívicas, grupos de jóvenes y otros colectivos.

Es la sociedad civil quien hace posible la labor humanitaria de Manos Unidas aportando la mayor parte de los recursos de la entidad (casi el 90% en 2013). Otros fondos provienen de las instituciones públicas (el 10%).

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisés digué al pueblo: «El Señor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Señor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Señor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Señor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense nequit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

✠ Evangelí segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafarnaüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Un profeta, de entre los tuyos, de entre tus hermanos, como yo, te suscitará el Señor, tu Dios. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb, el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor, mi Dios, ni quiero ver más ese terrible incendio; no quiero morir." El Señor me respondió: "Tienen razón; suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá lo que yo le mande. A quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre, yo le pediré cuentas. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.»

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el soltero se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. Lo mismo, la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, consagrándose a ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducir a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

✠ Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos entraron en Cafarnaún, y cuando el sábado siguiente fue a la sinagoga a enseñar, se quedaron asombrados de su doctrina, porque no enseñaba como los escribas, sino con autoridad. Estaba precisamente en la sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué quieres de nosotros, Jesús nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios.» Jesús le increpó: «Cállate y sal de él.» El espíritu inmundo lo retorció y, dando un grito muy fuerte, salió. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Este enseñar con autoridad es nuevo. Hasta a los espíritus inmundos les manda y le obedecen.» Su fama se extendió en seguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

COMENTARI IGNASI RICART, CMF

Jesús, profeta incòmode

Jesús és un profeta sorprenent. L'evangeli d'aquest diumenge parla dels inicis del ministeri de Jesús a Galilea i de l'estranyesa que suscita el seu ensenyament. L'evangelista Marc ens invita a acompanyar Jesús i els deixebles que acaba d'escollir durant tota una jornada. És un dissabte, a Cafarnaüm. Jesús va a la sinagoga i es posa a ensenyar. Marc no diu res sobre el contingut de la predicació de Jesús. En descriu només l'efecte, anota que parla com un que està dotat d'una autoritat sorprenent i que des d'aquell primer dia guareix un home «posseït d'un esperit maligne». La missió de Jesús és com la dels profetes que ensenyaven en nom de Déu i, per tant, amb l'autoritat que ve d'ell. L'autoritat amb què parlava Jesús es manifesta en l'eficàcia de la seva paraula. Aquesta queda confirmada en l'episodi d'alliberament de l'endimoniat. L'efecte de la paraula de Jesús és immediat: «Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir». Per tant, l'autoritat de Jesús coincideix amb l'eficàcia de la seva paraula que allibera i guareix. Jesús es mostra poderós i vencedor contra les forces que esclaviten l'ésser humà.

Els oients experimenten el poder de la seva paraula, però no arriben a la fe. Els dimonis saben qui és Jesús, el coneixen com «el Sant de Déu», obeeixen l'ordre de Jesús perquè és més poderós que no pas ells. L'obediència de la fe és un retorn a la Llum, una participació en la veritat i en la santedat de Déu. Una fe que només es basa en el miracle és *demoníaca*, diu l'evangelista. Només podem confessar que Jesús és el Sant Déu, el Fill de Déu, al peu de la creu (Mc 15,39), com ho fa el centurió. Jesús és un profeta misteriós. L'evangeli de Marc és la història d'un lent itinerari que passa de l'obscuritat fins a la Llum: «Aquest és el meu Fill estimat, escolteu-lo!» Aquestes paraules de Déu Pare només se senten quan el núvol ha cobert el Jesús transfigurats. L'evangelista Marc, durant l'any litúrgic, serà el pedagog que acompanyarà la fe dels creients en el seguiment no d'una doctrina sinó d'una persona viva que ens crida a seguir-lo fins al final. Només tot fent camí amb Jesús ens anirà revelant la seva doctrina, els seus ensenyaments.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dissabte dia 31, a les 13.30 h. Presideix la Trobada Diocesana d'Animadors de Joventut, a Terrassa.

Diumenge dia 1 de febrer, a les 17 h. Presideix la trobada amb els religiosos i religioses amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada.

Dilluns dia 2, a les 11 h. Presideix la Jornada de Formació per a preveres i diaques al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimarts dia 3. Imparteix la Jornada de Formació al clergat de la diòcesi de Cartagena-Múrcia a Múrcia.

Dimecres dia 4, a les 11 h. Presideix la reunió d'Arxiprestos.

Dissabte dia 7, a les 11 h. Presideix la creació del Fòrum d'Organitzacions Catòliques de la diòcesi a Terrassa.

Visita Pastoral

Diumenge dia 1, a les 10.45 h. Mons. Saiz Meneses presideix la Misa Estacional a la parròquia de Sant Josep de Sabadell.

Dijous dia 5, a la tarda. Visita pastoral a la parròquia de Sant Josep (La Concòrdia) de Sabadell.

Diumenge dia 8, a les 20 h. Mons. Saiz Meneses celebra l'Eucaristia a la parròquia del Sagrat Cor en la Cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell-Nord.

Notícies

El Sr. Alcalde de Sabadell visita el Sr. Bisbe. El dimecres 7 de gener el Sr. Juan Carlos Sánchez, alcalde de Sabadell va fer una visita de cortesia a Mons. Saiz Meneses. Després de

conversar sobre diversos temes, visità l'edifici de la Cúria acompanyat pel Sr. Bisbe i signà en el llibre d'honor de la diòcesi.

«Centinelles en la nit» a Sabadell. La nit del divendres 2 de gener a l'església del Cor de Maria de Sabadell es va dur a terme una sessió de «Centinelles en la nit». Els joves convida-

ven als qui passaven pel carrer a entrar a l'església on hi havia el Santíssim Sagrament exposat i dos preveres per a les confessions. L'experiència va ser ben acollida pels vianants.

Inici dels actes del 1.400 Aniversari del Concili d'Ègara. El dia 13 de gener s'acompliren els 1.400 anys del Concili d'Ègara (13 de gener de 615). Amb aquest motiu es duran a terme diversos actes que varen començar el mateix dia 13 amb la celebració de les Vespres solemnes a l'església de Santa Maria d'Ègara. Presidí Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, acompanyat de preveres i seminaristes, amb participació d'un bon nombre de fidels.

Agenda

La Presentació del Senyor. Dilluns dia 2, a les 20 h, a la Catedral, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar presidirà la celebració de l'Eucaristia amb la benedicció de les candeles amb participació de religiosos i religioses.

Jornada de Formació per a preveres i diaques. Dilluns dia 2, a les 11 h, al

Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, el P. Maximiliano Herráiz OCD parlarà de santa Teresa de Jesús i l'actualitat en el context de l'Any Jubilar Teresià amb motiu del 500 aniversari del seu naixement.

30 Aniversari de la Catequesi Especial. Celebració de l'Eucaristia i del sagrament de la Confirmació, presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe Auxiliar. Dissabte 7 de febrer a les 12 h, a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Fòrum d'Organitzacions Catòliques d'Apostolat Seglar (FOCAS). Presidit per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Dissabte 7 de febrer d'11 a 13 h. A l'edifici del Bisbat de Terrassa. Es convoca els responsables o representants de moviments i associacions.

Curset. *Introducció a l'Ecumenisme*, a càrrec del P. Hèctor Vall, SI, antic rector del Col·legi Oriental de Roma. Comença el 29 de gener. Properes sessions: els dijous 12, 19 i 26 de febrer de 19.30 a 21 h, al Centre Eclesial de Terrassa. Es pot assistir a una o varies sessions.

Exercicis Espirituals. Per a homes i joves: del divendres 20 (19 h) al diumenge 22 de febrer (18 h). **Recès.** Per a homes: diumenge 8 de febrer (de 10 a 14 h). Casa d'Espiritualitat *Nostra Senyora de Montserrat* a Caldes de Montbui (tel. 938 654 496 i 697 840 559; e.mail cpcrcaldes@gmail.com)

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP À. SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Los religiosos en la Iglesia-comunión

En este comentario me voy a referir a la fiesta de la Presentación del Señor al Templo, la popular fiesta de la bendición y procesión de candelas —o Candelaria—. Jesús, ofrecido a Dios por María y José, es recibido por dos justos de Dios, los ancianos Simeón y Ana, que esperaban la salvación, y se revela como luz para las naciones y gloria de su pueblo, Israel. Esta fiesta tiene una especial significación para los religiosos y religiosas, que cada año, en este día, renuevan la ofrenda de sus vidas consagradas a Dios en el cumplimiento —a imitación de Jesús— de los votos de pobreza, castidad y obediencia.

¿Qué sentido tiene la presencia de los religiosos en la Iglesia? Un gran sentido; los religiosos y religiosas, por la radicalidad de su seguimiento de Cristo están en el mismo corazón de la Iglesia. Esto es lo que deseo decir a las comunidades religiosas —tanto de vida activa como contemplativa y de intercesión— de nuestra diócesis. Creo necesario decirlo especialmente ahora que estamos celebrando —por invitación del papa Francisco— el año dedicado a la Vida Consagrada.

Para reflexionar sobre la vida consagrada quiero partir de la Iglesia como misterio de comunión. La Igle-

sia ha nacido principalmente de la entrega total de Cristo por la salvación de la humanidad. La comunión es una realidad profunda que se manifiesta en la vida de la comunidad eclesial y en la vida de cada fiel. Es el misterio de la unión personal de cada ser humano con la Santísima Trinidad y con las demás personas.

La comunión tiene, de hecho, una doble dimensión: vertical y horizontal, comunión con Dios mediante Cristo en el Espíritu Santo, y comunión de los hombres entre sí, los cuales, participando de vida divina, son constituidos en la familia de los hijos de Dios.

San Juan Pablo II nos enseñó que el gran desafío para nosotros al iniciar el tercer milenio era hacer de la Iglesia «la casa y la escuela de comunión». Para ello, es condición indispensable promover y vivir una espiritualidad de comunión y proponerla como principio educativo en todos los ámbitos de formación.

¿Qué significa, pues, una espiritualidad de comunión? Ante todo, una comunión con el misterio de Dios,

con la Santísima Trinidad que habita en nosotros. Después, la capacidad de sentir al otro como hermano de fe en la unidad profunda del Cuerpo místico de Cristo, o sea, la Iglesia. En tercer lugar, capacidad de ver lo que hay de positivo en el otro para acogerlo y valorarlo como regalo de Dios. Por último, saber «dar espacio» al hermano, llevando mutuamente la carga los unos de los otros (Ga 6,2) y rechazando las tentaciones egoístas que continuamente nos acechan y engendran competitividad, o desconfianzas y envidias entre unos y otros.

Escuchando a obispos africanos, os quiero decir que me ha impresionado el sentido que ellos tienen muy arraigado de la Iglesia como la familia de Dios. Todas las vocaciones y todos los carismas —dicen— tienen su lugar en la comunión eclesial. Así tenéis que estar, queridos religiosos y religiosas, en la santa Iglesia de Dios. Así os acogemos y damos gracias a Dios por vosotros y por vosotras, que sois un don de Dios en la Iglesia-comunión.